

[Rimstad.]

går gennem de pågældende organisationer, som jeg her har nævnt.

Hvad angår forslag til lov om udenrigstjenesten § 9, skal jeg endelig udtale, at nedsettelsen af et så omfattende nævn som det, der her er omtalt, til udførelse af et arbejde, der alligevel ikke er større end det, som lovforslaget angiver, forekommer mig at være lidt i retning af at skyde gråspurve med kanoner. Det er ikke i overensstemmelse med den velovervejede sparsommelighed, som lovforslagene ellers giver udtryk for. De undersøgelser og indstillinger, som dette nævn skulle tage sig af, er efter vor opfattelse ikke andet og mere, end hvad udenrigsministeriets egne embedsmænd, eventuelt i forbindelse med en byggesagkyndig rådgiver, kan udføre, og vi kan ikke se, at der her er grund til at beslaglægge den i tinget disponible arbejdskraft til fordel for et sådant nævn, hvortil udgifterne til rejser og diæter kan blive meget betydelige.

I øvrigt er vi enige i, at man søger oprettet en ambassade foruden i Accra også i Lagos. Vi ved, at Nigeria er et overordentligt stort land, som har stor betydning for den kommende eksport af en række produkter her fra Danmark, og vi finder, det er et heldigt forslag.

Måske er det muligt i det kommende udvalgsarbejde at tage hensyn til de af os her gjorte indvendinger. Vi kan i øvrigt anbefale lovforslagene.

Udenrigsministeren (*J. O. Krag*): Det kan næsten lyde banalt, når man takker for velvillig behandling af et forslag. Vi ved alle sammen, at det sker, at ministre takker for velvilligheden, selv om den måske har været sparsom, men i dette tilfælde synes jeg virkelig, det både er berettiget og rimeligt og på sin plads at takke for en velvillig behandling. Jeg vil gerne have lov til at sige, at det — i hvert fald for mig, og jeg tror også for de af udenrigsministeriets embedsmænd, der har overværet denne førstebehandling — har været en stor tilfredsstillelse at høre på de positive, dybtgående og interesserede indlæg, som de ærede partiordførere på en så saglig måde har fremført her fra talerstolen. Det er klart, at en endnu dyberegående behandling af de mange spørgsmål, der er blevet rejst, de

mange nuancer, der kan gøre sig gældende i vurderingen af de mange enkeltheder, kun kan finde sted i udvalget, og her står jeg naturligvis til rådighed med alle de oplysninger, det er muligt for mig og ministeriet at fremskaffe.

Jeg skal forsøge at begrænse mig til nogle bemærkninger af mere principiel natur, idet der dog også for mit vedkommende vil være et par enkeltheder, der frister mig så stærkt, at jeg ikke helt kan afholde mig fra et par bemærkninger.

For det første vil jeg gerne bekræfte, at det er regeringens ønske at tilstræbe en bred tilslutning til disse lovforslag. Jeg må måske sige det på den måde, at når det har været muligt her i det danske folketing at opnå enighed om en forsvarsordning, så bør det også være muligt for os at opnå enighed om vor udenrigstjenestes lovmæssige grundlag. Man kan spørge: hvad har forsvar og udenrigstjeneste med hinanden at gøre? Jeg vil mene, de har noget med hinanden at gøre. Det drejer sig i begge tilfælde om dele af landets administration, der vedrører rigets hævdelse, og jeg er meget taknemlig for de udtalelser, som den ærede ordfører for de uafhængige kom med: at vi dog vist må kunne indrette os sådan og have råd til at indrette os sådan, at Danmarks ansigt udadtil hævdes på en rimelig måde. Jeg skal vende tilbage til dette i forbindelse med nogle bemærkninger om de økonomiske rammer for udenrigstjenesten.

Jeg er klar over, at den kommende udvalgsbehandling må blive dybtgående. Jeg vil dog meget nødig opgive håbet om, at den skulle kunne afsluttes i dette forår. Jeg synes, at i det materiale, der står til rådighed, er problemerne dog så gennemarbejdede, så mange synspunkter er fremført, så mange argumenter er lagt til rette, og så meget materiale er draget frem, at selv et udvalg, der vil gå i dybden, og i hvilket partierne naturligvis føler sig frit stillet, uanset at der har været repræsentanter for partierne i kommissionen, burde kunne nå at gøre arbejdet færdigt, så vi ved indledningen til det nye finansår kan have en ny lov. Det er klart, at dette ønske fra min side ikke blot skyldes — hvad skal jeg sige — almindelig menneskelig utålmodighed; det skyldes især, at hvis vi ikke